

Hic vestit Zephyrus florentes gramine ripas,
FLORAQUE neclareis redimit caput Isidis herbis,
Seligit ambrosios pulcherrima GRATIA flores,
Contextit geminas CONCORDIA leta corollas,
Extollitque suas tadas Hymeneus in altum.
Najades edificant thalamumque thororumque profundo,
Stamine gemmato textum, pictisque columnis
Vndique fulgentem. Qualem nec Lydia Regi
Extruxit Pelopi, nec tu Cleopatra marito.
Illic manubias cumulant, quas Brutus Achivis,
Quas Brennus Græcis, rigidus Gurmundus Hibernis,
Bundvica Romanis; claris Arthurius Anglis
Eripuit, quicquid Scottis victoribus armis
Abfult Edwardus, virtusque Britannica Gallis.

Hauferat interea sperati conjugis ignes
T A M A Catechlamū delabens montibus, illa
Impatiens nescire thorū, nupturaque gressus
Accelerat, longique dies sibi st̄are videntur,
Ambitiosa suum donec præponere nomen
Posit amatori. Quid non mortalia cogit
Ambitio? notamque suo jam nomine * villam
Linquit, Norrisis geminans salvete, valete.
Cernitur ⁊ tandem Dorcestria prisca petiti
Augurium latura thori, nunc T A M A resurgit
Nexa comam spicis, trabea succincta virenti,
Aurora superans digitos, vultumque Diones,
Pestane non labra rosea, non lumina gemmae,
Lilia non aquant crines, non colla pruinæ.
Vtque fluit crines madidos in terga repellit,
Reddit ⁊ undanti legem formamque capillo,
En subito frontem placidis è fluctibus I S I S
Effert, ⁊ totis radios spargentia campis
Aurea stillanti resplendent lumina vultu,
Iungit ⁊ optata nunc oscula plurima T A M E ,
Mutuaque explicitis innectunt colla lacertis,
Oscula mille sonant, connexu brachia pallent,
Labra ligant animos: tandem descenditur una
In thalamum, quo juncta FIDE CONCORDIA sancta,
Splendida conceptis sancit connubia verbis.
Vndique multifori strépitat nunc tibia buxi,
Fluctucole Nymphe, Dryades, Satyrique petulci
In numeros circum ludunt, ducuntque choreas,
Dum pede concutunt alterno gramina loti.
Permulcent volucres sylvas modulamine passim,
Certatimque sonat letum reparabilis E C H O .
Omnia nunc rident, campi letantur, A M O R E S
Frénatis plaudunt avibus per inania veclti:
Personat ⁊ cythara quicquid videre priores
Pronuba victura lauro velata B R I T O N A

Hac canit ut toto diducta B R I T A N N I A mundo
Cum viator rupes divulserit æquore Nereus,
Et cur Neptuni lapido a grandine natum
Albionem vicit nostras delatus in oras
Hercules illimes libatus Thamis undas,
Quas huc adveniens aras sacravit Vlysses;
Vtque Corinae Brutus comitatus Achate
Occiduo adiit tractus, ut Cæsar anhelus
Territa queſtit ostendit terga Britannis, ⁊ c.
Paucisque interjectis verſiculis,
Dixerat, unito confurgit ⁊ unus amore
Latior exultans nunc nomine T A M I S I S uno,
Oceanumque patrem querens jactantior undas
Promovet.

Benson.
Hinc Thamis Benson, olim Benſington adit, quam
Villam Regiam vocat Marianus, proditque Ceau-
linum eam Britannis anno salutis D LXXII ab-
Britannia.

tulisse, Occidentalesque Saxones ad ducentesimum inde annum tenuisse. Tunc enim Offa Mercius in rem famamque suam arbitratus ut illic nihil cis flumen haberent, expugnavit, siueque juris fecit. Hodie vero tantum viculus censemur, vicinasque habet regias ædes quondam elegantes, nunc vero nimio plus fatiscentes, utique minus salubres ob halitus stagni adjuneti. Has ab ulmis Ewelme, vulgo New-elme dictas, quas construxit Guilielmus De la Pole Suffolcia Dux, qui Ewelme. accepta in uxorem Alicia unica Thomæ Chauceri filia, amplissimam hic hæreditatem crevit, & præter has ædes, ecclesiam etiam elegantem, in qua Alicia illa sepulta jacet & Xenodochium nitidum extruxit: verum Ioannes Lincolnæ Comes ejus è filio Ioanne nepos hujus familie felicitatem funditus quodammodo evertit. Dum enim res novas contra Henricum Septimum moliretur, proscriptus omnibus honoribus & his possessionibus excidit, quæ in patrimonium Regium transcriptæ, statimque ille in prælio occubuit. Postea Henricus Octavus has in Honorem instituit Manerii quibusdam adjunctis, & inter alia Wallengfordia, quæ prius ad Cornubiæ Duces diu speßaverat.

Hinc magno circumducto ambitu Tamis in se fere reflectitur, Centuriam de Henley amplexus collibus surgentem, & sylvis densiorem, quam ANCALITES tenuisse, qui se in Cæsaris fidem permiserunt, suspicantur nonnulli. In hac sunt Greies Rotherfield ædes quas quondam Walterus Grey Archiepiscopus Eboracensis Guilielmo Grey nepoti dono dedit, cuius hæreditas per Baronem de D'eincourt ad Lovellos devoluta fuit. Nunc habitatio est Guilielmi Knolle Aula regia Thesaurarii, quem Rex noster Iacobus titulo & honore Baronis Knolle de Rotherfeld ob fidem operam Regiæ Elizabethæ praestitam, & sibi præstandam exornavit. Iuxta Henley, olim Hanleganz ad Tamisim in ipso Comitatum confinio se ostendit, cuius incolae maximam partem navicularii subveniendo Londinum ligno, & distrahendo frumento quæstum præcipuum faciunt; nec antiquiora commemorat, quam quod Molinios Dominos olim habuit, à quibus per Hungerfordos, qui duarum Nundinarum jus oppido ab Henrico VI impetrarunt, ad illustrissimam Hastingsorum familiam hæreditario devenit. Qua vero Tamis sub hoc nunc subilio ponte conjungitur, olim faxeum fuisse arcuato opere ferunt. An vero hic fuerit pons ille per quem Dio meminit Romanos transisse, cum Britannos hoc traetu insequerentur, qui inferius flumen tranavissent, non facile quis dixerit.

Ab Henley colles Chilternici perpetuo dorso in Aquilonem procurrunt, & Oxoniensem hunc agrum à Bucingamensi distinguant, ad quorum radices plura subsunt oppidula, inter quæ notissima sunt W Watlington Mercatus tenuis, olim Roberti D'Oly, & Shirburne quondam Quatrimanorum castellulum, nunc vero Chamberlanorum sedes, è Tankerville Comitum familia, qui cum olim Normanniæ Camerarii fuissent, eorum posteri, prisco illo nomine Tankerville obliterato, Chamberlani, id est, Camerarii, ex munere quod maiores obierunt, nominati fuerunt.

Ancalites.

Grey de Rotherfield.

Baro Knolle.

Henley.

Xiphilinus.

Shirburne.